

Życie jako zadanie

I. PROSPEKT WARTOŚCI

1.1. CEL OGÓLNY

Integralny rozwój osoby

1.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Rozwój fizyczny, intelektualny i duchowy

1.3. CEL WYCHOWAWCZY

Przyjęcie odpowiedzialności za swoje życie i jego rozwój

1.4. PROPONOWANE TEMATY

- Życie ludzkie jest darem natury i Boga.
- Obrona życia jest obowiązkiem każdego człowieka.
- Człowiek nie jest twórcą życia, lecz jego zarządcą.

1.5. ZADANIA DLA UCZNIA, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Dar życia, który Stwórca powierzył człowiekowi, domaga się od człowieka, aby miał świadomość jego wartości i przyjmował go z odpowiedzialnością.
- Człowiek jest powołany również do tego, aby być roztropnym i odpowiedzialnym gospodarzem w świecie natury.
- Rodzicielstwo jest zadaniem przekazywania życia, otoczenia go troską i wychowania.

Zasady

- Życie traktuję jako największą wartość i dar, który należy rozwijać, wzbogacać i realizować.
- Rozwijam swoje zdolności i talenty.
- W sprawach życiowych radzę się doświadczonych i mądrych ludzi.

1.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Podstawowym obowiązkiem rodziców jest wychowanie dziecka od jego poczęcia aż do chwili całkowitego usamodzielnienia się.
- Wszelkie ataki godzące w życie, winny się spotkać ze zdecydowanym sprzeciwem.
- Dorastanie młodych ludzi w prawidłowo funkcjonującej rodzinie przygotowuje do odpowiedzialnego przekazywania życia.

Zasady

- Uczę moje dzieci odpowiedzialnego rodzicielstwa.
- Ostrzegam dorastające dziecko przed lekkomyślnym narażaniem swego zdrowia i życia.
- Dbam o zachowanie obyczajów w rodzinie.

1.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Wychowawca kształtuje osobowość wychowanka – jego charakter, życie emocjonalne i duchowe.

- Przyznanie wszystkim obywatelom prawa do życia jest podstawą cywilizacji miłości.
- Pedagogizacja rodziców jest formą współpracy szkoły z domem rodzinnym ucznia.

Zasady

- Promuję w szkole wychowanie prorodzinne poprzez organizowanie spotkań, pogadanek, dyskusji itp.
- Dokładam wszelkich starań, by przygotować wychowanków do dojrzałego i odpowiedzialnego wkroczenia w dorosłe życie.
- Wskazuję uczniom niezbędną wiedzę dotyczącą obrony życia i szanowania zdrowia.

1.8. SPOSÓB REALIZACJI

Szkoła może organizować odczyty, prelekcje, pokazy filmów, spotkania z gośćmi, które będą dotyczyły promocji życia rodzinnego i ochrony życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz zagadnień integralnego rozwoju człowieka.

1.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Młody człowiek, z właściwym entuzjazmem, angażuje się w przedsięwzięcia, które przyczyniają się do jego rozwoju intelektualnego, fizycznego i duchowego. W ten sposób przygotowuje się do przyjęcia czekających go w życiu dorosłym zadań.

1.10. ZAGROŻENIA

Na świecie utrzymuje się nierówność społeczna. Postęp techniczny i materialny dokonuje się kosztem wyzysku ludzi ubogich. Społeczeństwa poddane są presji propagandy antyrodzinnej, poczynając od zafałszowania samej definicji rodziny poprzez zakwestionowanie jej istoty i roli, aż do reklamowania rozwiązłości i ułatwiania rozwodów. Podczas lekcji wychowania seksualnego młodzież dowiaduje się o sposobach aborcji, technikach współżycia seksualnego i ich praktycznym stosowaniu. Ukrywane są skutki ingerencji w poczęcie nowego życia, np.: utrata płodności, fizyczne i psychiczne niszczenie organizmu.

II. PEDAGOG

2.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Każdy jest odpowiedzialny za kształt swojego życia i rozwój. Osoby młode powinny skupiać się na rozwoju ducha, a nie tylko ciała. Zaangażowanie w zadania, które przyczyniają się do rozwoju intelektualnego, fizycznego i duchowego przygotowują młodzież do przyjęcia czekających na nich w życiu dorosłych zadań. Odpowiedzialne wejście w dorosłość, które wiąże się z życiem na własnych zasadach i warunkach jest szczególnie ważne, teraz kiedy mówi się o zjawisku odroczonej dorosłości, czyli odwlekaniu samodzielności młodych ludzi.

2.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

Wybuch II wojny światowej radykalnie zmienił życie rodziny Wańkowiczów i przyczynił się do rozłąki. W powieści przedstawiony jest jej destrukcyjny charakter i kontrast z wcześniejszym życiem bohaterów, których świat zmienił się radykalnie z dnia na dzień. Autor opisuje wpływ wojny na ludzkie życie, która wyraca codzienność do góry nogami.

I już, w cztery dni po powrocie Mamy, zbliżał się Nowy Rok. Tysiąc dziewięćset czterdziesty szósty.

Ludzie witali go w rozterce – między obowiązkiem życia dalej i wspomnieniem. Ludzie starali się zasnąć przed uderzeniem dwunastej, udać,

że nie zauważają odwracania się dalszej karty. Nie chcieli zdradzać umarłych.

Ludzie – wstydzili się odjazdu w życie. W Polsce koleżanki Krysi, dziewczyny również walczące w powstaniu, widząc po raz pierwszy jej matkę, szły ku niej, od progu już przesłaniając oczy obronnym ruchem.

– Proszę pani... My wstydzimy się, że żyjemy. Obejmowała je, jak w owe radosne dni, kiedy padały bomby, a ona siadała w kręgu takich dziewcząt, zwijając z nimi bandaże, skrobiąc kartofle, opatrując potłuczenia, starając się zdjąć na chwilę brzemień trwogi o miłego chłopca, o matkę, o brata.

Teraz, utulając te, które wyżyły, zdejmowała im z ramion brzemień niepokoju o przyszłość, wskazywała – życie. Łatwiej, to wskazać młodym.

M. Wańkowicz, *Ziele na kraferze*, wyd. Literatura, Łódź 2007, s. 394.

II wojna światowa przyniosła wielu młodym ludziom śmierć, ale po jej zakończeniu świat na nowo zaczął powracać do życia. Tytułowe „Ziele”, czyli pokolenie Kolumbów zaczęło puszczać nowe pędy. Nowy Rok przypominał im o ich przeszłości, stracie bliskich, ale także był pełen niepokoju o przyszłość. Oni przeżyli, ocalili i nie wiedzieli, co dalej wydarzy się w ich życiu. Mama Krysi w przytoczonym fragmencie wskazywała im wartość życia – dar, który należy rozwijać, wzbogacać i realizować. Obawy paraliżują bohaterki i uniemożliwiają działanie w teraźniejszości. Widziały już tyle cierpienia, smutku, dlatego troska o przyszłość przysłania im radość z tego, że żyją, że mogą zmieniać świat na lepsze, że mają pewne zadania i misję do spełnienia.

III. NAUCZANIE RELIGIJNE

3.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

Jan Paweł II, *List Parati semper*, 5, w: tamże, *Dzieła zebrane. Listy*, t. 3, wyd. M, Kraków 2007, s. 256.

Istnieje antynomia pomiędzy młodością a śmiercią. Śmierć wydaje się daleka od młodości. Tak, skoro jednak młodość oznacza projekt całego życia, projekt zbudowany wedle kryterium sensu i wartości, nieodzowne jest również w młodości pytanie o kres. Pozostawione samemu sobie doświadczenie ludzkie mówi to samo, co Pismo Święte: „postanowione jest człowiekowi raz umrzeć” (Hbr 9,27). Pisarz natchniony dodaje: „a potem sąd” (Hbr 9,27). Chrystus zaś mówi: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11,25 n.). Pytajcie zatem Chrystusa, jak młody człowiek w Ewangelii: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”.

Pewnego razu zadałem wam pytanie: Gdzie jest wasz skarb, gdzie spoczywa wasze serce? (por. wywiad udzielony grupie młodych Belgów, 31 marca 2014 r.). Tak, nasze serca mogą przywijać się do prawdziwych lub fałszywych skarbów, mogą znaleźć prawdziwy odpoczynek albo się uśpić, stając się leniwe i odrętwiałe. Najcenniejszym dobrem, jakie możemy mieć w życiu, jest nasza relacja z Bogiem. Czy jesteście o tym przekonani? Czy zdajecie sobie sprawę z nieocenionej wartości, jaką macie w oczach Boga? Czy wiecie, że jesteście kochani i akceptowani przez Niego bezwarunkowo, tacy, jakimi jesteście? Kiedy zanika postrzeganie tego, istota ludzka staje się niezrozumiałą zagadką, ponieważ właśnie świadomość, że jesteśmy bezwarunkowo kochani przez Boga, nadaje sens naszemu życiu. Czy pamiętacie rozmowę Jezusa z bogatym młodzieńcem (por. Mk 10,17-22)? Ewangelista Marek pisze, że Pan spojrział na niego z miłością (por. w. 21), a następnie zachęcił go do pójścia za Nim, aby znalazł prawdziwy skarb. Drodzy młodzi, życzę wam, aby to spojrzenie Chrystusa, pełne miłości, towarzyszyło wam przez całe życie.

Franciszek, Orędzie na XXX Światowy Dzień Młodzieży, Watykan, 31.01.2015, [online:] <http://archive.krakow2016.com/orędzie-papieża-franciszka-do-młodych-na-xxx-swiatowe-dni-młodzieży-w-2015-roku.html> [dostęp: 19.10.2018].

3.2. PISMO ŚWIĘTE

A oto zbliżył się do Niego pewien człowiek i zapytał: „Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?” Odpowiedział mu: „Dla czego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania”. Zapytał Go: „Które?” Jezus odpowiedział: „Oto te: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego jak siebie samego!” Odrzekł Mu młodzieniec: „Przestrzegałem tego wszystkiego, czego mi jeszcze brakuje?” Jezus mu odpowiedział: „Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!” Gdy młodzieniec usłyszał te słowa, odszedł zasnucony, miał bowiem wiele posiadłości (Mt 19,16-22).

Por. Wj 12,24-34;
Mdr 11,24-26; J 11,1-44;
Rz 6,1-19; 8,1-13.

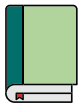
3.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Każdy jest odpowiedzialny przed Bogiem za swoje życie, które od Niego otrzymał. Bóg pozostaje najwyższym Panem życia. Jesteśmy obowiązani przyjąć je z wdzięcznością i chronić je ze względu na Jego cześć i dla zbawienia naszych dusz. Jesteśmy zarządcami, a nie właścicielami życia, które Bóg nam powierzył. Nie rozporządzamy nim (KKK 2280).

Por. KKK 336; 338; 362;
1691; 2363; 2367.

IV. LITERATURA PRZEDMIOTU

- Drączkowski F., *Nasze powołanie do szczęścia*, wyd. Bernardinum, Pelplin 2005.
- Dziewiecki M., *Powołani do życia w prawdzie i miłości*, wyd. Rhetos, Warszawa 2004.
- Franciszek, Orędzie na XXX Światowy Dzień Młodzieży, Watykan, 31.01.2015, [online:] <http://archive.krakow2016.com/oredzie-papieza-franciszka-do-mlodych-na-xxx-swiatowe-dni-mlodziezy-w-2015-roku.html> [dostęp: 19.10.2018].
- Jan Paweł II, List *Parati semper*, w: tamże, *Dzieła zebrane. Listy*, t. 3, wyd. M, Kraków 2007, s. 251-275.
- Kongregacja Nauki Wiary, *Katechizm Kościoła Katolickiego*, wyd. Pallottinum, Poznań 2002.
- Kornas-Biela D., *Wokół początku życia ludzkiego*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 2002.
- Manenti A., *Powołanie. Psychologia i łaska*, wyd. Ojców Franciszkanów, Kraków 1995.
- Martini C. M., *Powołanie świeckich*, wyd. WAM, Kraków 1999.
- Meissner K., *Twoje życie. Rozmowy z dziewczyną o życiu, rodzinie, małżeństwie, płciowości, miłości*, wyd. Oficyna Współczesna, Poznań 1991.
- Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu*. Biblia Tysiąclecia, wyd. Pallottinum, Poznań 2012.
- Zwoliński A., *Błogosławieni jesteście. Powołanie chrześcijanina*, wyd. Sióstr Loretanek, Warszawa 2003.